

Knjiga proroka Daniela - sto šezdeset i osam

Otkrivanje proročke istine: Druga bitka posredničkih ratova i pečačenje
144.000

Jeff Pippenger
2024-03-30

Sada se bavimo drugom bitkom posredničkih ratova, kako je prikazana u jedanaestom poglavlju Danielove knjige, u jedanaestom i dvanaestom retku. Druga bitka u tim recima prepoznaje rat u Ukrajini, između ateističke sile Rusije i naroda Ukrajine. U tim recima Putin odnosi pobjedu, kao što ju je odnio i Ptolemej IV., no nakon svoje pobjede uzvisit će se u vlastitom srcu, i njegovo narcisoidno samouzvišenje postat će sredstvom njegove propasti. Povijesni prikaz ove sadašnje povijesti koristan je samo onima koji razumiju što ta sadašnja povijest duhovno predstavlja.

U prvom retku desetoga poglavlja Daniel, koji predstavlja Božji narod posljednjih dana, prikazan je kao onaj koji razumije i „viđenje” i „stvar”. Viđenje i stvar opetovano su prikazani zajedno, ali i međusobno razlikovani, kao jedna linija istine. Oni su rijeke Ulaj i Hiddekel. Oni su viđenja „mareh” i „chazon”. Oni su proročanstvo o dvije tisuće petsto dvadeset godina u povezanosti s proročanstvom o dvije tisuće tristo godina. Oni su unutarnje i vanjsko svjedočanstvo Božjega naroda. Gospodin ne ponavlja nevažne stvari. Pravilo prvoga spomena utvrđuje da je, budući da je prvo što nam je rečeno o Danielu, u njegovu završnom viđenju, to da on predstavlja Božji narod posljednjih dana koji razumije i „chazon” i „mareh”, viđenje i stvar nužno prepoznati ako se proročka povijest redaka jedanaest i dvanaest želi ispravno razumjeti.

Daniel predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, koji su savršeno ponovili prispodobu o deset djevica, što se ispunila u povijesti milerita. Oni su, kao i mileriti, pretrpjeli prvo razočaranje, koje je u jedanaestom poglavlju Otkrivenja prikazano kao da ih ubija ateistička „woke” zvijer iz bezdana, te potom leže mrtvi na ulici velikoga grada Egipta i Sodome, gdje je također Krist bio razapet. Njihova je smrt proizvela „radovanje” među sljedbenicima zmaja, ali je u Danielu proizvela tugovanje.

Povijest pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće također je bila predložena uskrsnućem Lazara, čije je uskrsnuće bilo poistovjećeno s činom pečačenja u Kristovu djelu, i koji je, kao simbol onih koje Krist pečati, predvodio slavodobitni ulazak u Jeruzalem, što je predložavalo pokret Ponoćnog vapaja u mileritskoj povijesti, a također i u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće. Lazarovo uskrsnuće dogodilo se dok su njegove sestre, Marija i Marta, bile u žalosti, kao što je i Daniel bio tijekom dvadeset i jednoga dana u desetom poglavlju. U desetom poglavlju Danielova žalost završava silaskom Mihaela, upravo one osobe čiji je „glas” vratio Lazara i Mojsija u život. Uskrsnuće dvaju svjedoka u jedanaestom poglavlju Otkrivenja predloženo je Danielovom preobrazbom pod uzročnim viđenjem „marah”.

U desetom poglavlju Daniel predstavlja zapečaćenje sto četrdeset i četiri tisuće, koje je također prikazano u jedanaestom poglavlju Otkrivenja. U tom poglavlju Gabriel jasno izjavljuje da je

došao Danielu kako bi mu dao razumjeti što će zadesiti Božji narod posljednjih dana. Poruka o onome što će zadesiti Božji narod u posljednjim danima proročki je postavljena u okviru poruke koja se potvrđuje metodologijom polaganja proročke crte na proročku crtu. U toj primjeni pravilo prvog spominjanja pokazuje da će se ispravno razumijevanje otkriti samo onima koji vide i unutarnje i vanjske istine unutar crta koje se dovode zajedno. To su oni koji razumiju „viđenje” i „stvar”.

Sto četrdeset i četiri tisuće razumjet će proročku poruku, ali će također i iskusiti tu poruku, jer se poruka i iskustvo ne mogu odvojiti. Poruka je ta koja posvećuje, jer poruka je Božja Riječ, a Krist je Riječ Božja, i Riječ Božja je Istina. Njegova je poruka potvrđena kao Istina, jer je predstavljena kroz načela proročke primjene koja nisu ni više ni manje doli načela onoga tko i što je On. On je Palmoni, Čudesni Brojitelj, Brojitelj Tajni. On je Čudesni Lingvist, početak i svršetak, prvi i posljednji, Alfa i Omega. Upravo ti elementi onoga što On jest određuju proročka pravila koja uspostavljaju poruku proroštva i proizvode iskustvo proroštva.

Prije nego što Ulaj i Hidekel, dvije velike rijeke Šinara, dosegnu Perzijski zaljev, tvore močvarno područje blizu svojega ušća nazvano Šatt al-Arab, ali se ne stapaju u jednu rijeku. Šatt al-Arab je riječna delta nastala stjecanjem rijeka Eufrata i Tigrisa, kao i nekoliko manjih rijeka i potoka. Međutim, čak i unutar područja delte, Eufrat i Tigris zadržavaju svoj zaseban identitet i utječu u Perzijski zaljev kao odvojene rijeke. Unutarnje i vanjske poruke proročanstva zadržavaju svoj razlučivi odnos, ali kada dosegnu svoj završetak (u posljednjim danima), tvore deltu s nekoliko pritječućih rijeka i potoka. Isus duhovno prikazuje pomoću naravnoga, a u posljednjim danima učinak svake vizije oblikuje poplavno deltasto područje, premda dvije velike rijeke zadržavaju svoje zasebne uloge.

Razdoblje od dvadeset i jednog dana žalovanja podudara se s vremenom u kojem su dva svjedoka mrtva na ulici, a to vremensko razdoblje započinje prvim razočaranjem i vremenom odgode. To vremensko razdoblje zbiva se unutar većega vremenskog razdoblja u kojem se dovršava pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Pečačenje nije započelo u vrijeme svršetka 1989. godine; započelo je kada je Krist, kao treći anđeo, sišao 11. rujna 2001. Doveo je svoj narod do njegova drugog pohoda Kadešu, i ovoga će puta malobrojni koji su spremni ući u obećanu zemlju. Iskustvo Božjega naroda od vremena svršetka 1989. godine pa sve do 11. rujna 2001. nije ih zapečatilo. Pečačenje je započelo kada je Krist sišao i oglasio prvi ton sedme trube trećega jao.

Zvučanje sedme trube jest mjesto gdje se dovršava otajstvo Božje, a to otajstvo predstavlja pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće, koje se zbiva tijekom zvučanja te trube. Ta truba odjekuje trima tonovima, jer je ona Istina. Prvi ton bio je 11. rujna 2001., drugi ton bio je 7. listopada 2023., a treći od ta tri tona jest kod uskoro dolazećega nedjeljnog zakona. Ta tri tona jesu tri koraka koja uvijek postoje u istini. Danielova tri dodira u desetom poglavlju povezala su njegovo iskustvo s razdobljem povijesti koje je predstavljeno trima tonovima sedme trube.

Proročanska poruka koja proizvodi učinak preobrazbe u Kristovu sliku, a koju Daniel prikazuje u desetom poglavlju, poruka je o onome što snalazi Božji narod u posljednjim danima, ali ne o posljednjim danima u općenitom smislu. To je poruka koju Božji narod razumije i doživljava u

vrijeme pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Kako Gabriel počinje izlagati proročku povijest prikazanu u jedanaestom poglavlju, on iznosi određene proročke linije. Prva dva retka započinju s Cirom (kao prvim Bushom), u vrijeme svršetka 1989. godine, te idu naprijed sve do povijesti Donalda Trumpa kao četrdeset i petoga predsjednika (šestoga), i ondje proročka povijest prestaje, sve dok se u trećem i četvrtom retku ne obradi povijest Ujedinjenih naroda (Aleksandra Velikoga), kao sedmoga kraljevstva. Poruka o Donaldu Trumpu kao bogatom šestom predsjedniku koji potiče globaliste jest, dakle, istina koja se ispunjava u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće. Ona je, stoga, sadašnja istina.

U redcima petom do devetom izložena je povijest papinstva, uspostavljenoga na prijestolju 538. godine pa sve do smrtonosne rane i vremena svršetka 1798. godine. To je, dakako, bitna i važna istina, jer podupire i potvrđuje četrdeseti redak, ali ne pruža nikakav poseban proročki prikaz koji se zbiva u razdoblju pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće. Deseti redak, poput redaka petoga do devetoga, potvrđuje valjanost četrdesetoga retka, ali se ne bavi proročkom poviješću koja se ispunjava tijekom vremena pečaćenja. Ipak, on označuje 1989. godinu te stoga, putem izostavljanja, uspostavlja tiho razdoblje od 1989. godine do nedjeljnog zakona u četrdeset i prvom retku.

Jedanaesti do petnaesti redak prepoznaju povijest koja se ispunjava u razdoblju zapečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće. Ti se reci uklapaju u skrivenu povijest između drugoga i trećega retka, te između 1989. godine u četrdesetom retku i nedjeljnog zakona u četrdeset i prvom retku. Ti su reci uvelike sadašnja istina i moraju se kao takvi prepoznati ako želimo poznati namjeravane blagodati razumijevanja tih redaka.

Namjeravane koristi dvostruke su, jer ono predstavlja razumijevanje proročke povijesti koja je u tome prikazana, a također i iskustvo koje nastaje razumijevanjem istina te poruke. Razumijevanje poruke, konačno umnoženje znanja, koje se ispunjava u razdoblju pečaćenja, jest ono što posvećuje one koji trebaju biti među sto četrdeset i četiri tisuće. Iz toga je razloga važno razmotriti te retke iz perspektive unutarnjega i vanjskoga.

„Sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest nedvojbeno je dio vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, jer Danielove dvije molitve, prikazane u drugom i devetom poglavlju, predstavljaju dvostruku molitvu da se razumije proročka povijest prikazana slikom Zvijeri, a također i da se primi iskustvo koje nastaje kod onih koji ispunjavaju molitvu iz Levitskog zakonika dvadeset i šest za oprostjenje svojih grijeha i grijeha svojih otaca. Vanjska molitva prepoznaje sliku Zvijeri, a unutarnja molitva proizvodi sliku Krista.

Razumijevanje povijesti prikazane u različitim odlomcima jedanaestoga poglavlja Daniela, koji se posebno odnose na povijest koja se ispunjava u vremenu zapečaćenja, prikazano je Danielovom molitvom u drugome poglavlju. On i trojica dostojnika nastojali su razumjeti tajnu poruku Nabukodonozorova sna o kipu od metala. Kada se prepozna ispravno razumijevanje proročke povijesti prikazane u Nabukodonozorovu skrivenom snu, to razumijevanje onima koji razumiju otkriva da su bez nade, osim ako osobno ne ostvare iskustvo potpunog pokajanja prikazano Danielovom molitvom u devetome poglavlju.

Odvajati iskustvo predstavljeno Danielom u desetom poglavlju od proročkog prikaza događaja vremena svršetka u jedanaestom poglavlju znači podbaciti kao proučavatelj proročanstva. U Danielu, jedanaestom poglavlju, redcima jedanaestim i dvanaestim, rat graničnog područja, bitka kod Rafije i pobjeda južnoga kralja predstavljaju drugi od triju posredničkih ratova koji su označeni u Božjoj proročkoj Riječi. Ključ koji ovo otkrivenje istine dovodi u vidokrug jest način na koji Čudesni Jezikoslovac u desetom retku govori o tome da kralj sjevera preplavljuje i prolazi dalje, sve do utvrde (vrata). On je dao još dva retka koja govore o preplavljivanju i prolasku dalje, i čineći to, On povezuje proročki prikaz događaja i iskustvo koje razumijevanje tih događaja treba proizvesti.

Ali će se njegovi sinovi razdražiti i skupiti mnoštvo velikih sila; i jedan će zacijelo doći, provaliti i proći; zatim će se vratiti i razdražiti, sve do svoje tvrđave. I kralj juga razgnjevit će se, izići i ratovati s njim, s kraljem sjevera; i on će podići veliko mnoštvo, ali će mnoštvo biti predano u njegovu ruku. A kad ukloni mnoštvo, srce će mu se uzoholiti; i oborit će mnoge desetisuće, ali se time neće osnažiti. Daniel 11,10–12.

Godine 2014. Putin je započeo rat u Ukrajini, a da bi se ta istina prepoznala onako kako je prikazana u jedanaestom retku jedanaestoga poglavlja, proučavatelj proročanstva najprije mora moći vidjeti da deseti redak predstavlja povijest koja oslikava drugi dio četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela. Kada to prepozna, tada uviđa da ono što deseti redak dodaje četrdesetom retku jest to da je, kada je Sovjetski Savez bio zbrisan 1989. godine, kralj sjevera uzašao samo do svoje utvrde („vrata”). No proučavatelj proročanstva ne bi znao što to označava sve dok ne bi vidio Izaija 8,8. Tada bi imao proročki autoritet utvrditi da su sva tri retka povezana izrazom koji se u Bibliji rabi samo tri puta.

Istraživaču bi tada bio potreban drugi svjedok da je trostruka pojava izraza „preplaviti i prijeći preko” u Bibliji namjerno ponavljanje. Drugi svjedok toj činjenici utvrđuje se time što sva tri retka (svjedoka) prepoznaju sjevernoga kralja kako napada južnoga kralja. Zajedno, ta tri svjedoka, koji su potvrđeni kao ista simbolička povijest dvjema vrstama unutarnjih svjedoka, navode proučavatelja proroštva da zatim sva tri retka položi jedan na drugi, po načelu redak na redak. Ta primjena proširuje sadržaj redaka koji prikazuju bitku između sjevernoga kralja i južnoga kralja.

Izaija, sedmo poglavlje, osmi i deveti redak, daju ključ za rješavanje zagonetke što predstavlja „tvrđava” u desetom retku, jer je hebrejska riječ za „tvrđavu” ujedno i ona „tvrđava” u koju je ušao kralj juga u sedmom retku jedanaestog poglavlja. „Tvrđava” se također prevodi kao „snaga” u izrazu „svetište snage” u trideset i prvom retku Daniela jedanaest. Tako ta dva retka (sedmi i trideset i prvi) pružaju dva svjedoka da je „tvrđava” glavni grad kraljevstva ili kralj. Kad je ta činjenica utvrđena na temelju dvaju svjedoka (oba u jedanaestom poglavlju), tada ono što Izaija prepoznaje u svojem zagonetnom odlomku u sedmom poglavlju, osmom i devetom retku, kada s dva unutarnja svjedoka utvrđuje da je tvrđava glavni grad kraljevstva, ili kralj toga kraljevstva, ustanovljuje da je prije 1989. godine Sovjetski Savez, čija je prijestolnica bila Rusija, s glavnim gradom Moskvom, imao poglavara koji je bio Mikal Gorbačov. Nije slučajno da je Gorbačovljeva vidljiva osobitost bilo njegovo čelo.

Redak po redak, zaključak ove primjene naglašava njezinu važnost kad kaže: „Ako ne budete vjerovali, zacijelo se nećete održati.” Isus reče: „O bezumnici i spora srca da vjerujete sve što su proroci govorili.” [Vidi Luka 24,25] Ezra je napisao: „I uraniše ujutro te iziđoše u pustinju tekojsku; i kad su izlazili, Jošafat stade i reče: Čujte me, Judo, i vi stanovnici Jeruzalema; vjerujte u Gospodina, Boga svojega, pa ćete se održati; vjerujte njegovim prorocima, pa ćete napredovati.” [Vidi 2 Ljetopisa 20,20] Sedam se puta u knjizi Otkrivenja daje zapovijed da se čuje. „Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.”

Biti utvrđen znači biti među mudrim djevicama, jer bezumni su spora srca da vjeruju prorocima. Mudri vjeruju onomu što je Bog govorio po svojim prorocima, te su utvrđeni i napreduju, jer čuju što Duh govori crkvama. Prepoznavanje Rusije i rata koji je započela 2014. godine protiv Ukrajine jest ono što utvrđuje one koji su mudri proučavatelji proročanstva u razdoblju kada Krist otpećuje upravo tu istinu.

Ta je istina stigla u povijest 2014., što je nakon 2001., te se stoga nalazi unutar vremena pećačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Sljedeće godine, 2015., najbogatiji predsjednik, koji je šesti predsjednik od vremena svršetka 1989., počeo je uznemiravati globaliste. Deseti redak označava povijest 1989., ali također uspostavlja Rusiju kao „tvrđavu“, a u sljedeća dva retka Rusija će započeti drugu bitku posredničkih ratova, i Putin će dobiti tu bitku. Istina tih redaka biva otpećena kada se ispuni povijest koju oni predstavljaju.

„Daniel stoji u svojoj baštini i na svome mjestu. Proročanstva Daniela i Ivana treba razumjeti. Ona tumače jedno drugo. Ona svijetu daju istine koje bi svatko trebao razumjeti. Ta proročanstva trebaju biti svjedočanstvo u svijetu. Svojim ispunjenjem u ovim posljednjim danima sama će sebe objasniti.“ The Kress Collection, 105.

Proročanstvo jedanaestog i dvanaestog retka razotpećeno je svojim povijesnim ispunjenjem u vremenu pećačenja sto četrdeset i četiri tisuće, ali, „red po red“, s tim je recima povezana još jedna važna činjenica. Da bi proučavatelj proročanstava mogao povezati tri odlomka o „preplavlivanju i prelaženju“, mora također u proročku liniju uključiti i proročanstvo o šezdeset i pet godina. Proročanstvo o šezdeset i pet godina označava početak dvaju proročanstava od po dvije tisuće petsto dvadeset godina te utvrđuje da ona započinju u razmaku od četrdeset i šest godina jedno od drugoga. Time što prepoznaje šezdeset i pet godina na početku, ono također pokazuje da će Alfa i Omega na svršetku proizvesti šezdeset i pet godina.

Šezdeset i pet godina i na početku i na završetku, svako razdoblje nosi obilježje triju putokaza. Prvi je bio 742. pr. Kr., zatim devetnaest godina poslije 723. pr. Kr., a potom četrdeset i šest godina poslije 677. pr. Kr. Ta su tri putokaza na završetku predstavljena godinama 1798., 1844. i 1863. Razdoblje od četrdeset i šest godina na početku (Alfa) predstavlja gaženje hrama i vojske, a četrdeset i šest godina na završetku (Omega) predstavlja obnovu Svetiša i vojske, kada će Glasnik Saveza (koji je također Alfa i Omega) iznenada ući u hram koji je podigao tijekom četrdeset i šest godina od 1798. do 1844.

Četrdeset i šest godina kojima prethodi devetnaest godina u vremenu kada je Izaija iznio proročanstvo godine 742. pr. Kr., predstavljaju četrdeset i šest godina na njihovu završetku, nakon

kojih potom slijedi devetnaest godina u hijastičkom obrascu. Devetnaest godina od 1844. do 1863. pružaju prikaz Kristovih namjera za sto četrdeset i četiri tisuće, koji je ostao neispunjen zbog pobune koja se dogodila u toj povijesti. Djelo koje se zahtijeva od proučavatelja proročanstva da bi pravo razdijelio riječ istine u vezi sa stihovima deset do dvanaest jedanaestog poglavlja Daniela, ne samo da utvrđuje (ako vjerujete) da bi Rusija započela rat u Ukrajini 2014. godine, nego i da bi rat bio započet u vremenu pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Koliko god važna bila proročka povijest predstavljena u tim stihovima, povijest u kojoj se istina upravo te povijesti otpećuje također je predstavljena poviješću devetnaest godina od 1844. do 1863.

1844. označava dolazak trećeg anđela i predoznačuje dolazak trećeg anđela 11. rujna 2001. Godina 1863. predstavlja pobunu simboliziranu ponovnom izgradnjom Jerihona. Oznaka na putu iz 1863. također predoznačuje poslušnost sto četrdeset i četiri tisuće, koji su upotrijebljeni da „sruše zidove Jerihona”, pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. U stihovima koje razmatramo, šesnaesti stih predstavlja nedjeljni zakon u Sjedinjenim Američkim Državama. Jedanaesti stih označava razdoblje od 2014. do Putinove konačne pobjede. Ti stihovi označuju početak drugoga posredničkog rata, nakon kojega slijedi treći posrednički rat, kako je prikazano u stihovima od trinaestoga do petnaestoga.

Povezujući drugi redak s jedanaestim i dvanaestim retkom, prepoznajemo ukrajinski rat koji je započeo 2014., nakon čega je uslijedila predsjednička kampanja u Sjedinjenim Državama 2015., te potom izbor najbogatijega predsjednika 2016. godine. Nakon dvanaestoga retka slijedi odmazda posljednjega predsjednika prije nedjeljnoga zakona, u trećem posredničkom ratu. Drugi posrednički rat, koji je bitka na granici, započeo je neposredno prije izbora šestoga i najbogatijega predsjednika.

U povijesti od 1844. do 1863. dvije Ezekielove palice trebale su biti sjedinjene. Njihovo sjedinjenje predstavljalo je spoj božanstva i čovječstva, što je djelo pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Godine 1844. došao je treći anđeo i otpećatio svjetlo povezano s nebeskim Svetištem, Božjim zakonom, subotom i trećim anđelom. Godine 1849. Gospodin je po drugi put ispružio svoju ruku da sabere raspršeno stado koje je bilo raspršeno pri velikom razočaranju. Godine 1850. poveo je svoj narod da pripravi Habakukovu drugu kartu, kako bi slikovito prikazala poruku koju je njegov narod trebao objavljivati dok ih je vodio da „obore zidove Jerihona“. Ta je karta uključivala „sedam vremena“, kao i „stara karta“.

Godine 1856. otpećatio je svjetlo koje je trebalo zapečatiti Njegov narod unaprijed, prije „Bitke kod Jerihona“. To je svjetlo bilo povećanje prvoga svjetla koje su Alfa i Omega otkrili Williamu Milleru. Bilo je to svjetlo o „sedam vremena“, kako je višeput prikazano u drevnoj Bitki kod Jerihona. Svjetlo koje je trebalo zapečatiti Njegov narod bilo je također laodicejska poruka koja ih je trebala probuditi i ponovno ih vratiti u iskustvo Filadelfije. To posljednje svjetlo bilo je povećanje prvoga svjetla, ali je Njegov narod zanemario svjetlo i time po zadanoj posljedici izabrao lutati pustinjom Laodiceje. Godine 1844., 1849., 1850., 1856. i 1863. predstavljaju pet međaša koji su prikazani u povijesti od 11. rujna 2001. do uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

A Jerihon bijaše čvrsto zatvoren zbog sinova Izraelovih: nitko nije izlazio i nitko nije ulazio. I Gospod reče Jošui: Vidi, predadoh u tvoju ruku Jerihon, i kralja njegova, i junake hrabre. I obilazite grad, svi vi ratnici, i obidite oko grada jedanput. Tako čini šest dana. A sedam svećenika neka nose pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova; a sedmoga dana obidite grad sedam puta, i neka svećenici zatrube u trube. I bit će, kad zatrube dugim glasom u ovnujski rog, i kad čujete zvuk trube, sav narod neka povikne iza glasa; i zid gradski srušit će se na svom mjestu, a narod neka uzade, svaki pravo preda se. Tada Jošua, sin Nunov, pozva svećenike i reče im: Uzmite Kovčeg saveza, i neka sedam svećenika nose sedam truba od ovnujskih rogova pred Kovčegom Gospodnjim. I reče narodu: Pođite i obidite grad, a naoružani neka prođu pred Kovčegom Gospodnjim. I kad Jošua bijaše rekao narodu, sedam svećenika koji su nosili sedam truba od ovnujskih rogova pođoše pred Gospodom i trubahu u trube; a Kovčeg saveza Gospodnjega išao je za njima. I naoružani ljudi išli su pred svećenicima koji su trubili u trube, a zalaznica je išla za Kovčegom, dok su svećenici išli naprijed i trubili u trube. A Jošua bijaše zapovjedio narodu govoreći: Ne vičite i ne pušajte glasa svojega, niti neka ijedna riječ izađe iz vaših usta do dana kad vam kažem da vičete; tada vičite.

Tako je Kovčeg Gospodnji obišao grad, obišavši ga jedanput; potom se vratiše u tabor i prenoćiše u taboru. A Jošua urani ujutro, i svećenici podigoše Kovčeg Gospodnji. I sedam svećenika, noseći sedam truba od ovnujskih rogova pred Kovčegom Gospodnjim, idahu neprestano i trubljahu u trube; a naoružani ljudi idahu pred njima, dok je zalaznica išla za Kovčegom Gospodnjim, a svećenici su išli i trubili u trube. I drugoga dana obidoše grad jedanput te se vratiše u tabor; tako činjahu šest dana. A sedmoga dana ustadoše rano, o svitanju, te obidoše grad na isti način sedam puta; samo toga dana obidoše grad sedam puta. I kad je bilo sedmi put, kad su svećenici zatrubili u trube, Jošua reče narodu: „Vičite, jer vam je Gospod dao grad.“

I grad neka bude pod prokletstvom, on i sve što je u njemu, Gospodu; samo će bludnica Rahaba ostati na životu, ona i svi koji su s njom u kući, jer je sakrila glasnike koje smo poslali. A vi se svakako čuvajte od onoga što je pod prokletstvom, da ne biste i sami postali prokleti kad uzmete od onoga što je pod prokletstvom i tabor Izraelov učinite prokletstvom te ga unesrećite. Ali sve srebro i zlato i posuđe od mjedi i željeza posvećeno je Gospodu: neka dođe u riznicu Gospodnju. Tada narod povika kad svećenici zatrubiše u trube; i dogodi se, kad je narod čuo zvuk trube i povikao silnim poklikom, da se zid srušio na mjestu, tako da je narod ušao u grad, svaki pravo preda se, i osvojili su grad.

I sasvim zatrše sve što bijaše u gradu, i muškarca i ženu, i mlado i staro, i vola i ovcu i magarca, oštricom mača. A Jošua bijaše rekao dvojici ljudi koji su bili uhodili zemlju: Uđite u kuću bludnice i izvedite odande ženu i sve što ima, kao što ste joj se zakleli. I mladići koji bijahu uhode uđoše te izvedoše Rahabu, i njezina oca, i njezinu majku, i njezinu braću, i sve što je imala; izvedoše i svu njezinu rodbinu te ih smjestiše izvan tabora Izraelova. I spališe grad ognjem i sve što bijaše u njemu; samo srebro i zlato i posude od mjedi i željeza staviše u riznicu Doma Gospodnjega. A Jošua ostavi na životu Rahabu bludnicu, i dom njezina oca, i sve što je imala; i ona prebiva u Izraelu sve do današnjega dana, jer je sakrila glasnike koje Jošua posla da uhode Jerihon. I Jošua ih tada zakle govoreći: Neka je proklet pred Gospodom

čovjek koji ustane i ponovno sazida ovaj grad Jerihon: na svome će prvencu položiti njegove temelje, i na svome najmlađem sinu podići će njegova vrata. Tako Gospod bijaše s Jošua; i glas o njemu pronio se po svoj zemlji. Jošua 6:1–27.